

Sed perniciosius ægrotetur? An quoniam in æstate morbi vel parua de causa existunt, quod in hyeme minimè accidit ita: sumus enim tunc & ad concoquendum, & ad bene valendum aptiores. Itaque ratione maiora pernicioſorāque mala sunt, quæ majori de causa prouenerint. Quod idem in athletis, & omnino in iis, qui secunda valetudine esse solent, licet perspicere. Aut enim nullo morbo premuntur, aut pressi celeriter è vita decedunt, quippe qui nisi magna cum causa ægre- cere nequeant. 29 Cur per autumnum, ac hyemem febres ardentes potius oriantur, quæ tempora frigus præ se ferunt: per æstatem verò, cùm astus adsunt, rigores magis infestent? An quia in corpore hominis bilis calida, pituita frigida est. Itaque per astatem quod frigidum est dis- soluitur, diffusumque horrores, tremores que excitat. Per hyemem autem quod ca- lidum est, vi temporis pressum refige- scit. Febres tamen ardentes per hy- mem, autumnumque potius confluant, quoniam calor pulsus à frigore, intro- fus se contrahit. Ardor enim non residet in summis, sed intrinsecus se expandit, at- que ita efficitur, ut ratione febres arden- tes hyberno tempore orientur. Melius id in iis intelligi potest, qui aqua frigida, quicunque calida se hyberno tempore laue- rint: qui enim frigida se infuderint, ibi aliquandiu, dum dilacerentur, friguerunt, reliquo toto die tuta à frigore sunt. At qui calida vix fuerint, frigus diutius ex- periuntur. Caro spissescit, calórque in- erroris se colligit eorum, qui se aqua di- luerint frigida. Contrà autem iis evenit, qui calidam admiseré: caro quippe rare- scit, calórque ad exterum vísque locum euocatur. 30 Quænam virtus sit cata- plasmatis? An vt resoluat, vt moueat sudorem, vt euocet vaporem 31 Quo- nam argumento constet, abscessum iam purulentum esse? An si aqua perfosus calida immutatur, purulentus est: fin- minus, nondum est. 32 Quænam vren- da, quæve sint incidenda? An qua ore sunt amplio, nec breui coagmenten- tur, hæc vrenda sunt, vt crusta illuc in- cumbat: sic enim nullum pus cicatrice inducta occultabitur. 33 Quænam vir- tus medicamenti supprimens sanguinem sit, quod ænimum appellant?

της στροκός, οὕτω γδ ἀφλέγματον αἱ ἕπι καὶ πυρυποκόν. μὴ ὑπέρβεοντις μὲν γδ, ἀφλέγματον ἔχει· ξηρὸν δὲ ὄν, [συμφύται] ἔτος δὲ αἱ υγερρόν, οὐ] οὐ συμβέσθεται. διὰ τόποιοι οιών δειπνίσσεις πάνται τοῖς στροκοῖς, αἷς ἐχαρέσταις καὶ στήσεις

A θεωρίσμενος μὲν μέλλον, οὐδὲν ἐν μέρῳ τῷ θε- ρετικῷ μικραῖς περιφάσεσις ἀρρωστήσεται· εἰ δὲ τῷ χειμῶνι, οὐδὲ πεπικούτερος γενήσεται τοῦτο τῷ χειμῶνι. τοῦτο δὲ τοῦτο καὶ θε- ρετικὸν ἀπλοτέρον, καὶ ὅλος ὅπερ τοῦτον ὑπενόμονται δια- ποιεῖται ὁρμός. οὐ γε οὐ καμβάσιον τοῦ νό- σου, οὐ ταχὺ συμπίπτει. μεγάλης γε διάπολης θέ- σης οὐδὲν τοῦτον γίνεται εἰ- ταῖς φυχοῖς ἀραις, τοῦ δὲ θέρετος τοῦ μέρη ε- νοχλεῖ καμψέτων ὅταν; οὐδὲν γε τὸν αὐθιδεσποτον, οὐδὲν μέρη δειπνού, τοῦ δὲ φλέ- γματος φυχέρν; οὐδὲν οιών ταῦθεν θέρετος, τοῦ φυ- χέρν αἰδηγέστατη, καὶ διαχρήστην μέρη καὶ θέ- μοις παρεσκευαζεῖται· οὐ δὲ τῷ χειμῶνι, τῷ δειπνού, τοῦ δειπνού ἵστος τῆς οὐρας καθετεῖται κατεψυ- χόντον. οὐ δὲ καδύσις, μέλλον ἐνοχλοῦσι κα- μπάνῃ τῷ φθινοπώσεων, οὐδὲ διὰ τὸ φύ- χος, τῷ δειπνού ἵστος συστέλλεται· οὐ δὲ καδύ- σις, εἰσωδέν δέται, καὶ οὐ διπτολοῦ· εἰκότως οιών οὐ καδύσις ταῦθεν τηνίς αἴρεται νόσονται. καταπέποιται τῷ μὲν διατητικῷ τῷ θε- ρετικῷ φυχούλου θεωρίᾳ τῷ χειμῶνι, οὐδὲ τῷ μέρη τοῦ χειμώνος λειουμένῳ τῷ δειπνῷ δὲ τοῦ οὐδὲν τῷ φυχέρν λουθέμφοις, διπρότισσαντις οὐδέντερον χειρὸν ἔπεις λουθεῖται, τηνίς λοιπών οὐ- μέρερον οὐδὲν πάχεστον ἵστος τῷ φυχέρν· οὐ δὲ τῷ δειπνῷ οὐδετέροις χρηστάμενοι, διεγεγω- τέροις διαγέροισται. οὐδὲ γε τῷ φυχέρν λουθ- θέμφοις, πυκνοῖς ταῖς στροκές, καὶ συστέλλεται εἰ- στον τῷ δειπνῷ οὐδὲ δὲ δειπνολογθεωμένοις, οὐ στροκές αἴρεσθαι, καὶ τῷ δειπνῷ ἵστος τῇ ἔξο- τύπου πεισθεῖσι. λ. Τίς καταπλάσια- τος αἱτήτιν, οὐ διὰ τὸ χυπότο δέ, καὶ αἰδηρο- ποτειοῖς καὶ διπτολοῖς; Τῷ διπλὸν ὅταν ἔμ- ποιον; οὐδὲν καταχούμενον τῷ δειπνῷ μηδε- γῆ, ἔμποιον; οὐ δὲ μή, οὐδὲ; λα Ποῖα δεῖ καμψεῖν, οὐ ποῖα δεῖ τέμνειν; οὐδὲν μέρη ἔχει- σόμετα μέγα, καὶ οὐ ταχὺ συμφύται, τελοπο- ιμέναι δεῖ, ὅποιοι ἐχάσσεις εἰσὶ πίστης; οὐτω γε διατητικός ὄνται. λ. β Τίς συλλίμου αἱτήτιν, οὐ τῷ ξηροστοκού δέ, καὶ τῆς διπλύσιος πεισθε- τοῖς στροκοῖς, αἷς ἐχαρέσταις καὶ στήσεις